

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/55121 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 27 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2007, verzonden op 9 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

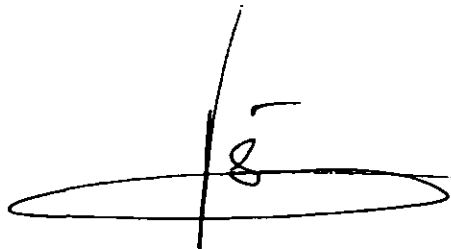
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

348-555.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

C o p y

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05 / 55121

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 27 april 2007

in de zaak van:

geboren op van Iraakse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. A.K.J. Plaisier, advocaat te Rotterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 30 maart 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 9 november 2005 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 7 december 2005 beroep ingesteld. Verweerder heeft 22 januari 2007 een verweerschrift ingediend.
- 1.2 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 2 februari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiser heeft op 22 april 1997 een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 5 augustus 1997 afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt, dat verweerder bij besluit van 20 februari 1998 ongegrond heeft verklaard. Het door eiser tegen dit besluit ingestelde beroep heeft deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem, bij uitspraak van 17 augustus 2000 (AWB 98/1589) ongegrond verklaard. Eiser heeft op 7 januari 2002 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd gedaan. Verweerder heeft deze aanvraag

bij besluit van 9 januari 2002 afgewezen. Het door eiser tegen dit besluit ingestelde beroep heeft deze rechtbank bij uitspraak van 29 januari 2002 (AWB 02/2528) ongegrond verklaard.

- 2.3 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft vermeld. Verweerder heeft in het bestreden besluit verwezen naar het voornemen en de aanvraag afgewezen op grond van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb) onder verwijzing naar de eerdere afwijzende besluiten van 5 augustus 1997 en 9 januari 2002.
- 2.4 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat sprake is van nieuwe feiten en veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb.
- 2.5 De gronden van beroep, het standpunt van verweerder en het oordeel van de rechtbank zullen hierna worden besproken. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn beroepsgronden verwezen naar een aantal documenten.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.6 Niet in geschil is dat de onderhavige aanvraag een nieuwe aanvraag is na een eerdere afwijzende beschikking in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb).
- 2.7 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid van deze bepaling kan het bestuursorgaan wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen, onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.
- 2.8 In het geval van een besluit op een herhaalde aanvraag kan het door een vreemdeling ingestelde beroep slechts leiden tot de beoordeling of zich na het eerdere in rechte onaantastbare besluit nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging nopen en moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling, in dat geval direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. In het geval de desbetreffende vreemdeling zich bij een herhaalde aanvraag beroept op nieuwe documenten, is het aan hem om aannemelijk te maken dat hij deze niet in de eerdere procedure had kunnen inbrengen en dat deze tot heroverweging nopen.

- 2.9 Ingevolge artikel 83 Vw houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Eiser heeft in beroep een groot aantal documenten overgelegd die dateren van voor het nemen van het bestreden besluit. Nu niet valt in te zien dat eiser deze documenten niet eerder had kunnen overleggen, zal de rechtbank deze niet bij de beoordeling van het beroep betrekken. De rechtbank zal het door eiser in beroep overgelegde document met informatie over terugkeer naar Irak met daarop de handgeschreven aantekening *versie 17 november 2005* evenmin bij de beoordeling van het beroep betrekken, omdat niet duidelijk is uit welke bron het afkomstig is.
- 2.10 Eiser heeft aangevoerd dat zijn eerste echtgenote in Irak is vermoord door Islamitische extremisten, vanwege de betrokkenheid van eiser bij de 'Patriotic Union of Kurdistan' (PUK). Ter onderbouwing hiervan heeft eiser een overlijdensakte en een rouwbetuijing van de PUK overgelegd. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat het hier geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb betreft, aangezien eiser deze in de vorige asielprocedure reeds naar voren heeft gebracht en de rechtbank bij genoemde uitspraak van 13 april 2002 heeft geoordeeld dat verweerder daarin terecht geen aanleiding heeft gezien om op zijn eerdere afwijzing van de asielaanvraag terug te komen.
- 2.11 Eiser heeft voorts aangevoerd dat hij in Nederland traditioneel is gehuwd met een Iraakse vrouw en dat hij samen met haar een kind heeft. Naar aanleiding van deze nieuwe feiten en omstandigheden heeft eiser betoogd dat tussen hem en zijn partner sprake is van gezinsleven in de zin van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Verweerder heeft in dit verband verwezen naar artikel 29, eerste lid, onder e en f, Vw, waarin het recht op een verblijfsvergunning asiel in verband met (bescherming van) gezinsleven is uitgewerkt. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat op voorhand vast staat dat eiser niet in aanmerking komt voor een zodanige vergunning, omdat eiser niet voldoet aan de daarvoor geldende voorwaarden. Zo moet het gezinsleven reeds hebben bestaan toen beide partners nog in het buitenland woonden, hetgeen bij eiser niet het geval is. Voor een verdergaande toetsing aan artikel 8 EVRM is in het kader van een asielprocedure geen plaats. De rechtbank volgt het standpunt van verweerder en komt op grond daarvan evenals verweerder tot de conclusie dat op voorhand vaststaat dat het gezinsleven van eiser in Nederland niet tot een ander asielbesluit kan leiden.
- 2.12 Eiser heeft naar voren gebracht dat ten tijde van de onderhavige aanvraag een vertrekmoratorium voor Irak gold en erop gewezen dat na afschaffing van het vertrekmoratorium tot op heden geen feitelijke uitzettingen naar Noord-Irak hebben plaatsgevonden. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat de omstandigheid dat na het eerdere afwijzende besluit een vertrekmoratorium is ingesteld volgens vaste jurisprudentie niet als nieuw feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb kan worden aangemerkt. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat thans niet wordt uitgezet naar Noord-Irak. Deze laatste omstandigheid houdt immers slechts verband met tijdelijke belemmeringen van feitelijke aard. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij uitspraak van 17 mei 2005 heeft overwogen (AT6233) is op voorhand is uitgesloten dat die omstandigheid kan afdoen aan het eerder afwijzende besluit en de overwegingen waarop dat rust, omdat deze

tijdelijke belemmeringen van feitelijke aard los staan van de beoordeling van de aanvraag om toelating.

- 2.13 Ten aanzien van het in dit verband gedane beroep op artikel 3 EVRM stelt de rechtbank vast dat eiser geen concrete omstandigheden die persoonlijk op hem betrekking hebben heeft aangevoerd die tot de conclusie zouden moeten leiden dat sprake is van een risico als bedoeld in artikel 3 EVRM. De door eiser aangevoerde omstandigheid dat hij in verband met zijn activiteiten voor de PUK een verhoogd risico loopt omdat hij bij terugkeer via Centraal-Irak zal moeten reizen, is daartoe onvoldoende. Dit geldt ook voor de gestelde omstandigheid dat de partner van eiser vluchteling is. Anders dan eiser heeft betoogd bestaat geen grond voor het oordeel dat uit het bestreden besluit niet blijkt dat verweerder heeft onderzocht of terugkeer van eiser naar Noord-Irak in strijd is met artikel 3 EVRM.
- 2.14 Eiser heeft zich tevens op het standpunt gesteld dat hij op grond van humanitaire omstandigheden in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Eiser heeft in dit verband gewezen op de lange duur van de onderhavige procedure en het feit dat hij gedurende die periode in onzekerheid heeft verkeerd over de uitkomst daarvan. Verweerder heeft in het bestreden besluit terecht het standpunt ingenomen dat op voorhand uitgesloten is dat deze omstandigheid kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.
- 2.15 Voor zover eiser heeft aangevoerd dat de verslechterde veiligheidssituatie in Irak een nieuw feit of een veranderde omstandigheid is en dat verweerder daarom nader onderzoek had moeten verrichten naar het instellen van een categoriaal beschermingsbeleid of het opnieuw instellen van een besluitmoratorium, overweegt de rechtbank als volgt. Heroverweging van het afwijzende besluit op de eerdere asielaanvraag van eiser is eerst dan aan de orde, indien eiser feiten en omstandigheden aanvoert waaruit volgt dat de situatie in Noord-Irak van zodanige aard is, dat geoordeeld zou moeten worden dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen categoriaal beschermingsbeleid moet worden gevoerd. Mede gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 maart 2005 (LJN AS9357) en het ambtsbericht over Irak van 4 juli 2005, is de rechtbank van oordeel dat in de door eiser overgelegde stukken en hetgeen eiser overigens heeft aangevoerd geen grond is gelegen voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de veiligheidssituatie in Noord-Irak niet van zodanige aard is, dat een categoriaal beschermingsbeleid moet worden gevoerd.
- 2.16 Voor zover eiser heeft aangevoerd dat de omstandigheid dat feitelijke terugkeer naar Noord-Irak niet mogelijk is, aanleiding zou moeten vormen tot het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid, verwijst de rechtbank naar dezelfde uitspraak waarin de Afdeling heeft overwogen dat belemmeringen van feitelijke aard niet afdoen aan het voornemen van verweerder tot uitzetting over te gaan, zodra dat feitelijk mogelijk is, en geen aanleiding vormen voor het oordeel dat verweerder een categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irak moet voeren.
- 2.17 De conclusie is dat eiser geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd. Verweerder heeft de aanvraag dan ook onder verwijzing naar het eerdere afwijzende besluit kunnen afwijzen.

2.18 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.19 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 27 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. A.P.M. van Dullemen, griffier.

A. P. M. van Dullemen

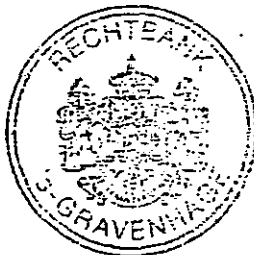
J. M. Janse van Mantgem

afschrift verzonden op: 09 MEI 2007

Coll: *AS*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

[Handwritten signature]

MR A.P. VAN ELSWIJK
MR A.K.J. PLAISIER
MR MARJOLEIN P.G. RIETBERGEN
MR JOYCE A. SMITS
MR MONIQUE M. POLMAN
MR J. VAN DEN ENDE

MR S. BROEKZITTER-NIEUWLAND
(JURIDISCH MEDEWERKSTER)

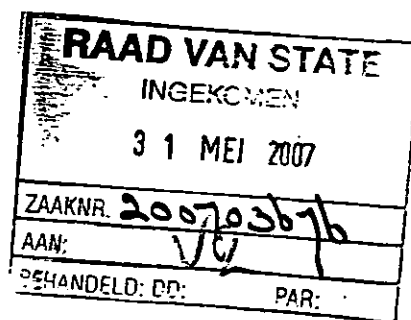
MR B.B. RIETBERGEN
(ADVISEUR)

FAXBERICHT

Afdeling Rechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
Fax nr.: 070.365.13.80

Rotterdam, 29 mei 2007

Inzake: /Staat
Onze ref.: AP/YT/12055
Uw ref.:
email: plaisier@rpadvocaten.nl

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , in het bezit van de Iraakse nationaliteit, wonende te
aan de te dezer zake uitdrukkelijk domicilie gekozen hebbende te
Rotterdam aan het Halfgrond 86 ten kantore van de advocaat en procureur mr A.K.J. Plaisier, die in
gevolge artikel 70 eerste lid van de Vreemdelingenwet 2000 bepaaldelijk is gevolmachtigd het hoger
beroep in te stellen.

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats
Haarlem onder AWB nr.: 05/55121 van 27 april 2007, verzonden op 9 mei 2007 (productie 1).

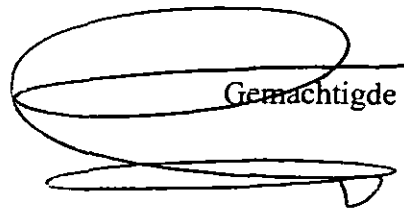
GRIEF I

Ten onrechte overweegt de rechtbank in haar beslissing (onder 2.9) dat niet valt in te zien dat
appellant de desbetreffende documenten niet eerder had kunnen overleggen, mede op grond waarvan
de rechtbank deze documenten niet bij de beoordeling van het beroep zal betrekken.

Toelichting

Appellant meent dat de rechtbank onvoldoende motiveert waarom deze documenten niet bij de beoordeling van het beroep zullen worden betrokken. De enkele overweging dat "nu niet valt in te zien dat eiser deze documenten niet eerder had kunnen overleggen" is onvoldoende om de bestreden beslissing voldoende draagkrachtig gemotiveerd te achten.

WESHALVE wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, althans een beslissing te nemen die u in goede justitie zal vermenen te behoren.

Gemachtigde